

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10479 af 01/12/2010 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om religion og tro - kompetence - retlig interesse - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2500124-10

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om religion og tro - kompetence - retlig interesse - ej medhold

J.nr. 2500124-10

Ligebehandlingsnævnet afviste en sag om forskelsbehandling på grund af religion. Afvisningen blev begrundet med, at indklagede allerede havde udbetalt godtgørelse til klager i forbindelse med en retssag vedrørende klagers opsigelse. Klagen vedrørte forskelsbehandling på grund af, at en organisations grundregler forudsatte, at medarbejdere skulle søges blandt medlemmer af den Danske Folkekirke.

Klagen drejer sig om forskelsbehandling på grund af religion, idet det af en organisations grundregler fremgår, at organisationens medarbejdere søges blandt Den Danske Folkekirkes medlemmer.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet afviser at behandle klagen fra den klagende organisation.

Nævnet kan ikke behandle klagen fra den klagende privatperson.

Sagsfremstilling

Der er klaget over, at en organisation i sine grundregler havde en regel om, at organisationens medarbejdere blev søgt blandt Den Danske Folkekirkes medlemmer.

Det fremgår af organisationens grundregler i afsnit 4, at organisationens medarbejdere søges blandt medlemmer af Den Danske Folkekirke. Grundreglerne trådte i kraft den 16. januar 2002.

Klager var ansat hos indklagede i perioden 10. december 2003-9. februar 2004, hvor indklagede opsigede ham med den begrundelse, at indklagede lagde vægt på, at deres ansatte var medlem af Den Danske Folkekirke og havde en kristen baggrund.

Klager anlagde sag mod indklagede om godtgørelse for uberettiget opsigelse og mangelfuldt ansættelsesbevis. Indklagede tog bekræftende til genmæle, hvorefter byretten den 1. september 2005 afsagde dom i overensstemmelse med klagers påstand om betaling af 60.000 kr.

Under sagen for Ligebehandlingsnævnet har klagers repræsentant oplyst, at klagen indgives på såvel klagers som på repræsentantens vegne.

Parternes bemærkninger

Klager påstår, at organisationens regel om, at medarbejdere søges blandt medlemmer af Den Danske Folkekirke er i strid med forskelsbehandlingsloven.

Klager har henvist til, at organisationen i 2005 tog bekræftende til genmæle over for et af klager fremsat krav om betaling af 50.000 kr. for overtrædelse af forskelsbehandlingsloven. Kravet blev fremsat fordi klager var blevet fyret fra sit arbejde som medhjælper. Klager arbejdede også som rengøringsassistent om natten.

Klager var ansat i to jobfunktioner og blev fyret fra medhjælperstillingen under henvisning til reglen om krav om medlemskab af Den Danske Folkekirke.

Klager henviser endvidere til, at det fremgår af en avisartikel samt flere annoncer, at indklagede fortsatte med at opretholde et generelt krav om medlemskab af Den Danske Folkekirke.

Klager bestrider ikke, at en række af organisationens funktioner kan have en karakter, hvor det kan kræves, at medarbejderen skal kunne forkynde det kristne budskab.

Klager gør gældende, at grundreglernes krav om medlemskab af Den Danske Folkekirke medfører en konkret overtrædelse af forskelsbehandlingsloven hver gang organisationen stiller kravet til jobfunktioner, hvor det ikke er en ægte erhvervskvalifikation at være kristen.

Indklagede påstår afvisning, idet klager ikke har en retlig interesse i klagemålet.

Alternativt påstår indklagede frifindelse.

Indklagede henviser i forhold til den primære påstand til, at forskelsbehandlingsloven ikke er overtrådt, idet loven ikke indebærer en handlepligt for den pågældende organisation til at tilrette interne regler, men alene, at reglerne ikke må være udslagsgivende i forbindelse med ansættelser eller opslag, der er omfattet af de øvrige bestemmelser i forskelsbehandlingsloven. Der henvises desuden til, at annonceringsforbuddet i forskelsbehandlingsloven heller ikke er overtrådt, idet der ikke er påvist annoncering i strid med disse regler.

Indklagede henviser i forhold til den sekundære påstand til, at det fremgår af Grundloven, at Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af Staten. Der er således religionsfrihed i Danmark, men ikke religionslighed.

Det bemærkes, at organisationen udover grundreglen om, at medarbejdere søges blandt medlemmer af Den Danske Folkekirke desuden stiller krav om, at organisationen har ansatte og frivillige medarbejdere, der har forståelse og loyalitet over for organisationens målsætning.

Indklagedes målsætning søges nået gennem gudstjeneste, sjælesorg og forkyndelse. Som en folkekirkelig, kristen organisation har indklagede til formål at fremme den kristne tro sådan som den kendes i Den Danske Folkekirke. Det er derfor af afgørende betydning, at de medarbejdere, der har den direkte daglige brugerkontakt med samtaler og fællesskab, er medlemmer af Folkekirken og kan møde dem med forkyndelse, sjælesorg og til gudstjeneste. Det er ligeledes vigtigt for brugerne at vide, hvilken organisation, de henvender sig til, hvad den står for og hvilken grundlæggende tros- og livsforståelse, de møder.

Indklagede forstår og anvender den påklagede regel, så der alene stilles krav om medlemskab af Den Danske Folkekirke, hvor det er relevant for stillingen. Der er således ikke tale om et krav til samtlige medarbejdere om medlemskab af Den Danske Folkekirke.

Der forventes alene medlemskab af Den Danske Folkekirke til stillinger, hvis arbejde er relateret til brugerne. Kravet er begrundet i, at en organisationsmedarbejder med diakonale og sociale opgaver skal være i stand til at føre sjælesorgsamtale ud fra den kristne tro, forkynde evangeliet om Guds grænseløse kærlighed, bede en bøn og bekende den kristne tro sammen med brugerne.

Indklagede beklager, at klager som dokumentation for klagen henviser til et ikke fyldestgørende citat fra en avis. Det fremgår ikke af artiklen, at indklagede under telefoninterviewet understregede den beskrevne skelnen mellem brugerrelateret og ikke brugerrelateret arbejde.

Indklagede bemærker endelig, at det i relation til den konkrete klagesag kan nævnes, at klager først var ansat timelønnet til rengøring, og at han derefter blev ansat i et vikariat i en assistentstilling, der indebar

brugerkontakt. Det var stillingen med brugerkontakt, som klager blev afskediget fra. Indklagede tilbød mægling, hvilket blev afvist af klager.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Den klagende privatperson vurderes at have en legitim interesse i den konkrete sag og vurderes således at være klageberettiget.

Da det imidlertid er oplyst, at indklagede allerede i forbindelse med den klagende privatpersons fratræden i forbindelse med den efterfølgende retssag udbetalte en godtgørelse som følge af, at der ved opsigelsen var lagt vægt på klagers religion/tro, finder nævnet ikke, at denne afgørelse kan behandles på ny.

Da klagen i øvrigt vedrører et generelt forhold og ikke en konkret afgørelse, truffet af indklagede overfor den klagende organisation, finder nævnet, at denne del af klagen må afvises.

<2500124-10>